

dets Anbefaling, medens 2 havde erklæret „ikke at ville modsætte sig det, men heller ikke at ville stemme for det“. Vel forelaa ved Andragendet en Erklæring fra 3 Borgere om, at „Ansøgeren stedse har ført en agtværdig Bandel“, og en senere af 16de August fra 16 Andre om, at han „stedse har ført en i enhver Henseende agtværdig Bandel“, men Byraadets Erklæring var dog af saadan Bestaaffenhed, at den ikke kunde betragtes som en klar, bestemt Anbefaling. Samme Dag, som Lovforslaget blev vedtaget i Landstinget ved 3die Behandling den 31te Oktober, henvendte Vilja sig til Folkethinget med et Andragende om, at et Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse til ham maatte blive indbragt ved Thingets Foranstaltning, hvilket Andragende den 8de November indbragtes i Thinget af Folkethingmanden for Holbæk Amts 5te Valgfreds. Under de derefter førte Forhandlinger fremkom en ny Erklæring om, at „Vilja stedse har ført en agtværdig Bandel“, fra 41 Medborgere, hvoraf dog 3 havde underskrevet Erklæringen af 16de August, men tillige en Udskrift af Forhandlingerne i Byrådsmødet den 29de December f. A., hvoraf fremgaar, at et af de Medlemmer, der ikke havde været tilstede i Mødet den 17de Juli, begjærede tilført Protokollen, at han „ikke fandt Andrageren kvalificeret til en saadan Begunstigelse, som Indfødsrets Meddelelse er og bør være“, og at „dertil sluttede sig“ et andet Medlem, som heller ikke havde været tilstede i hint Møde, idet han særligt bemærkede, at „han, ved at underskrive den tidligere i Byraadet fremlagte Erklæring, aldeles ikke tænkte paa, at han kunde komme til at deltage i en Byrådsforhandling om denne Sag, men havde ment, at han, da Erklæringen bragtes ham i Huset, ikke vel personligt kunde undslaa sig for at medunderskrive, hvad de Herrer L. P. Hansen og P. Nielsen allerede havde underskrevet“. Af den nævnte Udskrift fremgaar endvidere, at Byraadet forøvrigt ingen Anledning fandt til at foretage Videre i Sagen. Hvorvidt der ved disse nye Erklæringer var tilveiebragt nogen væsentlig Forandring i Sagens Stilling, fremkommet nye Oplysninger til Bedømmelse af Spørgsmaalet om

den Paagjældendes Stikkethed til at erholde Indfødsret, kan maasse være en Skjønssag. Folkethinget skjønnede, at der var Grund til at optage Vilja i Lovforslaget om Meddelelse af Indfødsret, optog ham ved 2den Behandling og fastholdt sin Afstemning ved 3die Behandling, idet et af Indenrigsministeren stillet Vædringsforslag om at lade Vilja udgaa blev forkastet. Udvalgets Flertal (Bonne og Claudi) skjønner derimod ikke, at der foreligger en positiv, anbefalende Erklæring fra Byraadet, en saadan, som der siden Udtalelserne i Landstingsudvalgets Betænkning i Samlingen 1866—1867 samt Cirkulærerne af 3die Juni 1874 og 23de Juni 1879 har været fordret som Betingelse for Indfødsrets Meddelelse, hvilken Fordring efter Flertallets Formening ufravigelig bør fastholdes. Medens i Byrådsmødet den 17de Juli f. A. 2 stemte for at anbefale Andragendet, 1 stemte derimod og 2 hverken vilde modsætte sig det eller stemme for det, erklærede i Mødet den 29de December 2, der ikke havde været tilstede i det første Møde, at de „ikke fandt Andrageren kvalificeret til en saadan Begunstigelse, som Indfødsret er og bør være“; af 7 Medlemmer af Byraadet have saaledes 2 stemt for Andragendets Anbefaling, 3 imod og 2 vilde hverken stemme for eller imod. Flertallet kan derfor ikke være af den Mening, at der fra Byraadets Side foreligger nogen saadan anbefalende Erklæring, som den, der fordres i Cirkulæret af 23de Juni 1879. Vel foreligger der ved Sagen Erklæringer fra endel af Ansøgerens Medborgere om, at Paagjældende stedse har ført en agtværdig eller en i enhver Henseende agtværdig Bandel, og Underskrivernes Troværdighed er attesteret af Sognepræsten; men derved ophæves ikke Fordringen om anbefalende Erklæring fra Byraadet, og Udvalgets Flertal, der ikke kjender Personer og Forhold, er ikke istand til at dømme de hinanden modsigende Erklæringsudstedere imellem, selv om det var berettiget dertil. Af Hensyn til det Foransørte som til, at Andragendet, om det end var indsendt i rette Tid, dog endnu ikke ved den i Cirkulæret af 23de Juni 1879 fatte yderste Tidsskrift var led-